

EBA/GL/2023/02

21.02.2023

Wytyczne (zmienione)

w sprawie metod wyliczania składek na rzecz systemu gwarancji depozytów na mocy dyrektywy 2014/49/UE, uchylającej i zastępującej wytyczne EBA/GL/2015/10

1. Obowiązki dotyczące zgodności z przepisami i sprawozdawczości

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do niniejszych wytycznych.
2. W wytycznych przedstawiono stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo unijne w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w terminie do dnia 11.09.2023 właściwe organy mają obowiązek poinformować EUNB, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, lub podać uzasadnienie niestosowania się do nich. W razie nieprzekazania tej informacji w wyznaczonym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z dopiskiem „EBA/GL/2023/02”. Informacja powinna zostać przekazana przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia do przekazywania informacji o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Do EUNB należy również zgłaszać wszelkie zmiany związane ze stosowaniem się do wytycznych.
4. Powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne są zgodne z mandatem udzielonym EUNB na mocy art. 13 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE² (dyrektywa w sprawie systemów gwarancji depozytów) w celu wydania wytycznych określających metody obliczania składek na rzecz systemów gwarancji depozytów.

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do opracowywania metod wyliczania opartych na analizie ryzyka składek instytucji członkowskich na rzecz systemu gwarancji depozytów.
7. Właściwe organy we współpracy z wyznaczonymi organami powinny zapewnić stosowanie niniejszych wytycznych przez systemy gwarancji depozytów przy opracowywaniu metod wyliczania składek opartych na ocenie ryzyka przez ich instytucje członkowskie oraz stosować je przy zatwierdzaniu tych metod wyliczania zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów.
8. W przypadku gdy właściwe organy we współpracy z wyznaczonymi organami są odpowiedzialne za opracowanie lub stosowanie metody wyliczania, powinny one stosować przepisy niniejszych wytycznych.
9. Niniejsze wytyczne nie mają zastosowania do oddziałów instytucji kredytowych w państwach trzecich. Niemniej właściwe organy we współpracy z wyznaczonymi organami mogą zdecydować się na zastosowanie niniejszych wytycznych również do oddziałów w państwach trzecich.

Odbiorcy

10. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do systemów gwarancji depozytów, właściwych organów i wyznaczonych organów w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1, 17 i 18 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów (i o których mowa w art. 4 pkt 2 ppkt (i) i (iv) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010).

Definicje

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

11. O ile nie określono inaczej, terminy używane i zdefiniowane w dyrektywie w sprawie systemów gwarancji depozytów mają takie samo znaczenie w wytycznych. Ponadto do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:

Inne dostępne środki finansowe (inne DŚF)	zgodnie z definicją zawartą w wytycznych EUNB w sprawie określania oraz sprawozdawczości dostępnych środków finansowych (DŚF) systemów gwarancji depozytów (SGD) (EBA/GL/2021/17), opublikowanych 17 grudnia 2021 r.
Instytucja członkowska	oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ³ , powiązaną z określonym systemem gwarancji depozytów.
Interwencja systemu gwarancji depozytów	oznacza wszelkie działania podejmowane przez system gwarancji depozytów, które to działania wymagają wykorzystania środków systemu gwarancji depozytów, w celu wypełnienia jego obowiązków w zakresie ochrony gwarantowanych depozytów zgodnie z art. 11 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów. Należą do nich między innymi: spłata deponentów po upadku instytucji członkowskiej, udział systemu gwarancji depozytów w finansowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zapewnienie zastrzyku kapitałowego, gwarancji lub przejście zobowiązań instytucji znajdującej się w trudnej sytuacji lub upadającej w celu zapobieżenia jej upadkowi lub alternatywne środki mające na celu zachowanie dostępu deponentów do depozytów gwarantowanych.
Kwalifikowane dostępne środki finansowe (KDŚF)	zgodnie z definicją zawartą w wytycznych EUNB w sprawie określania oraz sprawozdawczości dostępnych środków finansowych (DŚF) systemów gwarancji depozytów (SGD) (EBA/GL/2021/17), opublikowanych 17 grudnia 2021 r.
Metoda wyliczania	oznacza metodę obliczania składek instytucji członkowskich na rzecz systemu gwarancji depozytów.
proces przeglądu i oceny nadzorczej	oznacza proces przeglądu i oceny nadzorczej określony w art. 97 dyrektywy 2013/36/UE ⁴ oraz doprecyzowany w wytycznych EUNB w sprawie wspólnych procedur i metod dotyczących procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP) oraz nadzorczych testów warunków skrajnych na podstawie dyrektywy 2013/36/UE.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE.

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

12. Niniejsze wytyczne wejdą w życie z dniem 3 lipca 2024 r. Odbiorcy mogą stosować niniejsze wytyczne zamiast EBA/GL/2015/10 już w wybranym przez siebie wcześniejszym terminie, po dacie opublikowania na stronie internetowej EUNB wytycznych we wszystkich językach urzędowych UE (data wydania wytycznych).

Uchylenie

13. Wytyczne EBA/GL/2015/10 uchyla się ze skutkiem od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszych wytycznych. Skreśla się pkt 21 wytycznych EBA/GL/2021/17 ze skutkiem od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszych wytycznych.⁵

⁵ Pkt 21 wytycznych EUNB w sprawie określania oraz sprawozdawczości dostępnych środków finansowych (DŚF) systemów gwarancji depozytów (SGD) (EBA/GL/2021/17) został włączony do pkt 17 niniejszych wytycznych.

4. Wskazówki dotyczące opracowania metod wyliczania składek na rzecz systemów gwarancji depozytów

4.1. Wzór obliczeniowy

14. System gwarancji depozytów powinien ustalić okresowe składki instytucji członkowskiej „i” według następującego wzoru.

$$C_i = CR * ARW_i * CD_i * \mu$$

gdzie:

- C_i = składka okresowa od instytucji członkowskiej „i”
 CR = stopa składki (identyczna dla wszystkich instytucji członkowskich w danym okresie)
 ARW_i = zagregowana waga ryzyka dla instytucji członkowskiej „i”
 CD_i = depozyty gwarantowane dla instytucji członkowskiej „i”
 μ = współczynnik korygujący (identyczny dla wszystkich instytucji w danym okresie)
 i = instytucja członkowska „i”, w przedziale od 1 do „n”.

4.2. Stopa składki (CR)

15. System gwarancji depozytów powinien określać wysokość składki (CR) co najmniej raz w roku. Wysokość składki (CR) na dany okres powinna wynosić:

$$CR = \frac{\text{okresowy poziom docelowy}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

16. System gwarancji depozytów powinien przynajmniej ustalić okresowy poziom docelowy według wyniku następującego wzoru, gdzie mianownik musi być co najmniej równy 1:

(minimalny) okresowy poziom docelowy =

$$\frac{\text{minimalny poziom docelowy} - \text{kwalifikowane dostępne środki finansowe (KDŚF)}}{\text{pozostała liczba okresów do osiągnięcia minimalnego poziomu docelowego}} \text{ zgodnie z art. 10(2)dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów}$$

17. W przypadku gdy system gwarancji depozytów posiada niespłacone zobowiązanie i uwzględniając minimalny wymóg zgodnie z pkt 16, system gwarancji depozytów powinien ustalić okresowy poziom docelowy w celu zgromadzenia wystarczającej ilości składek w sposób perspektywiczny, tak aby uzyskane poziomy kwalifikowanych dostępnych środków finansowych (KDŚF) i innych dostępnych środków finansowych (inne DŚF) były wystarczające do obsługi niespłaconych zobowiązań, gdy tylko staną się one wymagalne, jak również do osiągnięcia poziomu docelowego w terminie, określonym w art. 10 ust. 2 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów. Ustalając okresowy poziom docelowy, system gwarancji depozytów powinien zapewnić spełnienie obu następujących warunków:
 - a. przewidywalna obsługa zobowiązania nie prowadzi do zaniżenia ścieżki finansowania KDŚF w stosunku do ścieżki finansowania, która wynika z zastosowania pkt 16; oraz
 - b. do czasu, gdy należy ponownie osiągnąć poziom docelowy zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, przewidywalna obsługa zobowiązania nie powoduje sama w sobie zmniejszenia KDŚF systemu gwarancji depozytów poniżej poziomu docelowego.
18. System gwarancji depozytów może ustalić okresowy poziom docelowy na poziomie wyższym niż minimalny wymagany na podstawie pkt 16, na przykład w celu odzwierciedlenia oczekiwanych zmian zagregowanych gwarantowanych depozytów instytucji członkowskich.
19. Biorąc pod uwagę pkt 16, 17 oraz 18, system gwarancji depozytów powinien ustalić okresowy poziom docelowy, aby rozłożyć okresowe składki jak najbardziej równomiernie w czasie, aby osiągnąć docelowy poziom systemu gwarancji depozytów.
20. Właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem może zezwolić systemowi gwarancji depozytów na ustalenie niższego okresowego poziomu docelowego, niż minimalny wymagany na podstawie pkt 16, jeżeli stwierdzi, że pobieranie niższego okresowego poziomu docelowego spełnia warunki określone w art. 10 ust. 2 akapit czwarty dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów i nie doprowadzi do naruszenia przez system gwarancji depozytów wymogu osiągnięcia minimalnego poziomu docelowego w terminie określonym w art. 10 ust. 2 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów. Zezwalając systemowi gwarancji depozytów na ustalenie niższego okresowego poziomu docelowego, właściwy organ we współpracy z organem wyznaczonym może wziąć pod uwagę przewidywane zmiany zagregowanych depozytów gwarantowanych instytucji członkowskich.
21. Właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem może doradzić systemowi gwarancji depozytów ustanowienie wyższego okresowego poziomu docelowego niż minimalny wymagany na mocy pkt 16 w przypadku, gdy uzna, że pobieranie wyższego okresowego poziomu docelowego spełnia warunki określone w art. 10 ust. 2 akapit czwarty dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów oraz odzwierciedla oczekiwane zmiany zagregowanych gwarantowanych depozytów instytucji członkowskich w przypadku ustanowienia wyższego okresowego poziomu docelowego.

22. Jeżeli system gwarancji depozytów pobiera nadzwyczajne składki *ex post* zgodnie z art. 10 ust. 8 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, system ten powinien zamiast tego określić CR według następującego wzoru:

CR

$$= \frac{\text{wymagane finansowanie zgodnie z art. 10(8) dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

4.3. Depozyty gwarantowane (CD)

23. W związku z art. 7 ust. 3 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, jeżeli instytucja członkowska nie określi prawidłowo dokładnej kwoty gwarantowanych depozytów na rachunkach beneficjentów lub nie ustali maksymalnej możliwej kwoty gwarantowanych depozytów na takich rachunkach, system gwarancji depozytów powinien przyjąć, że wszystkie środki na rachunkach beneficjentów są objęte gwarancją do celów obliczania składek. Jeżeli instytucja członkowska podaje dokładną kwotę gwarantowanych depozytów na takich rachunkach lub ustaloną maksymalną możliwą kwotę gwarantowanych depozytów na rachunkach beneficjentów, system gwarancji depozytów powinien uwzględnić te dane przy obliczaniu składek instytucji członkowskiej. Właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem powinien określić, jakie informacje są niezbędne do uwzględnienia dokładnej kwoty lub ustalonej maksymalnej możliwej kwoty gwarantowanych depozytów na rachunku beneficjenta. W każdym razie system gwarancji depozytów powinien być w stanie ustalić maksymalną możliwą kwotę depozytów gwarantowanych, jeżeli posiada informacje o liczbie osób bezwzględnie uprawnionych do kwot zgromadzonych na rachunku beneficjenta poprzez pomnożenie tej liczby przez poziom gwarancji depozytów zgodnie z art. 6 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów. System gwarancji depozytów może odzwierciedlać przejściowo wysokie salda w celu ustalenia maksymalnej możliwej kwoty depozytów gwarantowanych.

24. Na potrzeby obliczania składek na fundusz systemu gwarancji depozytów, w innych przypadkach, gdy w praktyce nie ma pewności co do kwalifikowalności i pokrycia danego depozytu, system gwarancji depozytów powinien założyć, że depozyty są objęte gwarancją. System gwarancji depozytów może uwzględniać tymczasowe wysokie salda w celu obliczania składek na fundusz systemu gwarancji depozytów.

4.4. Współczynnik korygujący (μ)

25. System gwarancji depozytów powinien obliczyć współczynnik korygujący μ według następującego wzoru:

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n CD_i}{\sum_{i=1}^n ARW_i * CD_i}$$

4.5. Obliczanie zagregowanej wagi ryzyka (ARW)

26. System gwarancji depozytów powinien przydzielić ARW dla instytucji członkowskiej „i” na podstawie ARS dla tej instytucji.
27. System gwarancji depozytów powinien obliczyć ARS przez zsumowanie wszystkich indywidualnych wskaźników ryzyka (IRS) danej instytucji członkowskiej, pomnożonych przez odpowiednie wagi wskaźników (IW) dla każdego IRS.
28. System gwarancji depozytów powinien obliczać IRS na podstawie odpowiednich wskaźników ryzyka.

(i) Kategorie ryzyka i wskaźniki ryzyka

Kategorie ryzyka

29. System gwarancji depozytów powinien obliczać ARW dla poszczególnych instytucji członkowskich na podstawie zestawu wskaźników ryzyka z każdej z następujących pięciu kategorii ryzyka:
 - a. Kapitał: wskaźniki powinny odzwierciedlać poziom zdolności do absorbowania strat przez instytucję członkowską.
 - b. Płynność i finansowanie: wskaźniki powinny mierzyć zdolność instytucji członkowskiej do wywiązywania się z krótko- i długoterminowych zobowiązań w miarę ich zapadania bez negatywnego wpływu na jej kondycję finansową.
 - c. Jakość aktywów: wskaźniki powinny mierzyć stopień, w jakim instytucja członkowska prawdopodobnie poniesie straty kredytowe.
 - d. Model biznesowy i zarządzanie: wskaźniki powinny mierzyć ryzyko wynikające z aktualnego modelu biznesowego i planów strategicznych instytucji członkowskiej, jakości zarządzania wewnętrznego i kontroli wewnętrznej instytucji członkowskiej.
 - e. Potencjalne straty dla systemu gwarancji depozytów: wskaźniki powinny odzwierciedlać potencjalne straty dla systemu gwarancji depozytów wynikające z interwencji systemu gwarancji depozytów, których odzyskanie jest mało prawdopodobne.

Podstawowe wskaźniki ryzyka

30. W ramach każdej kategorii ryzyka system gwarancji depozytów powinien uwzględniać podstawowe wskaźniki ryzyka, które zawiera Tabela 1, w metodzie wyliczania. W drodze wyjątku właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem może wyłączyć, w odniesieniu do określonych rodzajów instytucji, wskaźnik podstawowy po uzasadnieniu, że wskaźnik ten

jest niedostępny ze względu na charakterystykę prawną lub system nadzoru takich instytucji, lub może zezwolić systemowi gwarancji depozytów na wyłączenie takiego wskaźnika.

31. W przypadku gdy właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem lub systemem gwarancji depozytów usuną podstawowy wskaźnik ryzyka dla określonego typu instytucji członkowskiej, powinny one zastosować najbardziej odpowiedni wskaźnik zastępczy dla usuniętego wskaźnika. Powinny one zapewnić, że ryzyko, jakie instytucja stanowi dla systemu gwarancji depozytów, jest odzwierciedlone w innych stosowanych wskaźnikach. Powinny one również uwzględniać konieczność zapewnienia równych warunków działania z innymi instytucjami członkowskimi, dla których dostępny jest wyłączony wskaźnik.
32. System gwarancji depozytów powinien stosować jako wskaźnik podstawowy albo wskaźnik pokrycia kapitałowego, albo współczynnik kapitału podstawowego Tier 1.

Tabela1: Podstawowe wskaźniki ryzyka

Nazwa wskaźnika	Wzór/opis	Oznaczenie
1. Kapitał		
1.1. Wskaźnik dźwigni	Wskaźnik dźwigni rozumiany jest zgodnie z art. 429 rozporządzenia (UE) nr 575/2013	(-) Wyższa wartość oznacza niższe ryzyko
1.2.a Współczynnik kapitału	Współczynnik kapitału podstawowego Tier I rozumiany jest zgodnie z art. 92 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013	(-) Wyższa wartość oznacza niższe ryzyko
1.2.b Wskaźnik pokrycia kapitałowego (CCR)	$\frac{\text{Rzeczywisty współczynnik kapitału podstawowego Tier I}}{\text{Wymagany współczynnik kapitału podstawowego Tier I}}$ lub $\frac{\text{Rzeczywiste fundusze własne}}{\text{Wymagane fundusze własne}}$ gdzie: „fundusze własne” rozumiane są zgodnie z art. 4 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. „wymagany współczynnik kapitału podstawowego Tier I” i „wymagane fundusze własne” odnoszą się do łącznej kwoty współczynnika kapitału podstawowego Tier I	(-) Wyższa wartość oznacza niższe ryzyko
2. Płynność i finansowanie		
2.1. Wskaźnik pokrycia płynności (LCR)	Wskaźnik pokrycia płynności rozumiany jest zgodnie z art. 412 rozporządzenia (UE) nr 575/2013	(-) Wyższa wartość oznacza niższe ryzyko
2.2. Wskaźnik stabilnego finansowania netto	Wskaźnik stabilnego finansowania netto zdefiniowany w art. 428a–428az rozporządzenia (UE) nr 575/2013	(-) Wyższa wartość oznacza niższe ryzyko
3. Jakość aktywów		

3.1 Wskaźnik kredytów zagrożonych (wskaźnik NPL)	Wskaźnik NPL rozumiany jest zgodnie z art. 11 ust. 2 lit. g) pkt (ii) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/451 ⁶	(+) Wyższa wartość oznacza większe ryzyko
4. Model biznesowy i zarządzanie		
4.1. Łączna kwota ekspozycji na ryzyko (TREA)/Współczynnik aktywów razem	$\frac{\text{Łączna kwota ekspozycji na ryzyko (TREA)}}{\text{Aktywa razem}}$ <p>gdzie: „Łączna kwota ekspozycji na ryzyko” rozumiana jest zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013</p> <p>Systemy gwarancji depozytów mogą stosować różne kalibracje dla instytucji członkowskich stosujących metodę opartą na ratingach wewnętrznych lub standardowe metody obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem.</p>	(+) Wyższa wartość oznacza większe ryzyko
4.2 Stopa zwrotu z aktywów (RoA)	$\frac{\text{Dochód netto}}{\text{Aktywa razem}}$ <p>Systemy gwarancji depozytów powinny obliczać RoA jako średnią z co najmniej 2 lat, aby uniknąć uwzględnienia zdarzeń jednorazowych i uniknąć procykliczności</p>	(-)/(+) Ogólnie rzecz biorąc, wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko, ale zbyt wysokie wartości mogą również wskazywać
5. Potencjalne straty dla systemu gwarancji depozytów		
5.1. Depozyty gwarantowane/aktywa wolne od obciążeń	$\frac{\text{Depozyty gwarantowane}}{\text{Aktywa wolne od obciążeń}}$ <p>gdzie: „aktywa wolne od obciążeń” zdefiniowano w art. 411 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p>	(+) Wyższa wartość oznacza większe ryzyko

Dodatkowe wskaźniki ryzyka

33. Oprócz podstawowych wskaźników ryzyka system gwarancji depozytów może zdefiniować i uwzględnić dodatkowe wskaźniki ryzyka, które są istotne dla określenia różnic w profilach ryzyka instytucji członkowskich.
34. Jeżeli państwo członkowskie nałożyło w drodze regulacji prawnych ograniczenia na instytucje należące do określonego podsektora w sposób, który znacznie zmniejsza prawdopodobieństwo interwencji systemu gwarancji depozytów, system gwarancji depozytów może zmniejszyć składki instytucji członkowskich należących do danego sektora niskiego ryzyka, zgodnie z art. 13 ust. 1 akapit drugi dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, przez włączenie dodatkowego wskaźnika ryzyka, pod warunkiem że organ właściwy i organ wyznaczony wspólnie, po konsultacji z systemem gwarancji depozytów, zezwoliły na to, opierając się na empirycznych dowodach wskazujących, że w ramach tych sektorów niskiego ryzyka

⁶ Rozporządzenie wykonawcze komisji (UE) 2021/451 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne do celów stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do sprawozdań nadzorczych instytucji oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014.

częstotliwość interwencji systemu gwarancji depozytów jest stale niższa niż w innych sektorach.

35. System gwarancji depozytów może obniżyć składki instytucji członkowskiej, która należy do instytucjonalnego systemu ochrony (IPS) zgodnie z art. 13 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, przez włączenie do metody wyliczania dodatkowego wskaźnika ryzyka. Wskaźnik członkostwa instytucjonalnego systemu ochrony powinien odzwierciedlać dodatkową ochronę wypłacalności i płynności zapewnianą przez instytucjonalny system ochrony instytucji członkowskiej. W tym celu dodatkowy wskaźnik ryzyka powinien mierzyć kwotę funduszy *ex ante* instytucjonalnego systemu ochrony, które są dostępne bezzwłocznie zarówno dla celów dokapitalizowania, jak i finansowania płynności. Może to również obejmować dodatkowe zobowiązania do finansowania wymagalne na żądanie i zabezpieczone rezerwami płynności utrzymywanymi przez członków instytucjonalnego systemu ochrony. Aby zmierzyć, czy te fundusze *ex ante* są wystarczająco duże, aby zapewnić wiarygodne i skuteczne wsparcie dla danej instytucji członkowskiej, system gwarancji depozytów powinien ustalić je w stosunku do wielkości instytucji członkowskiej instytucjonalnego systemu ochrony.

Wymogi dotyczące wskaźników ryzyka

36. System gwarancji depozytów powinien stosować wskaźniki ryzyka, które w metodzie wyliczania ujmują wystarczająco szerokie spektrum źródeł ryzyka. Jeżeli system gwarancji depozytów wybierze dodatkowe wskaźniki, mogą one obejmować m.in. ryzyko związane z praniem pieniędzy, złe zarządzanie lub niską jakość plików Single-Customer-View.
37. System gwarancji depozytów powinien dostosować wybór wskaźników ryzyka do najlepszych praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem oraz do istniejących wymogów ostrożnościowych.
38. System gwarancji depozytów powinien stosować wartości wskaźników ryzyka dla każdej instytucji członkowskiej obliczane indywidualnie.
39. System gwarancji depozytów powinien jednak obliczać wartość wskaźników ryzyka na poziomie skonsolidowanym w przypadku, gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE, aby umożliwić objęcie jako całości organu centralnego i wszystkich instytucji kredytowych stale powiązanych z organem centralnym, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wagą ryzyka ustaloną dla organu centralnego i jego instytucji powiązanych na zasadzie skonsolidowanej.
40. Jeżeli instytucja członkowska otrzymała zwolnienie z obowiązku spełniania wymogów kapitałowych lub płynnościowych na poziomie indywidualnym zgodnie z art. 7, 8 lub 21 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, system gwarancji depozytów powinien obliczać odpowiednie wskaźniki kapitałowe/płynnościowe na poziomie skonsolidowanym lub subskonsolidowanym.
41. Do obliczenia wartości wskaźników ryzyka za dany okres system gwarancji depozytów powinien wykorzystać:

- a. wartość na koniec okresu sprawozdawczego dla pozycji z rachunku zysków i strat;
- b. średnią pomiędzy wartością na koniec okresu sprawozdawczego a wartością na koniec poprzedniego okresu sprawozdawczego dla pozycji z bilansu.

(ii) Wagi dla wskaźników i kategorii ryzyka

42. System gwarancji depozytów powinien przypisać wagi wszystkim wskaźnikom ryzyka w metodzie wyliczania składek, tak aby ich suma wynosiła 100%.
43. Przypisując wagi poszczególnym wskaźnikom ryzyka, system gwarancji depozytów powinien przypisać co najmniej minimalne wagi kategoriom ryzyka i podstawowym wskaźnikom ryzyka, które zawiera Tabela 2.

Tabela 2: Minimalne wagi dla kategorii ryzyka i podstawowych wskaźników ryzyka

Kategorie ryzyka i podstawowe wskaźniki ryzyka	Minimalne wagi
1. Kapitał	20%
1.1. Wskaźnik dźwigni	10%
1.2. Współczynnik kapitału podstawowego Tier I lub CCR	10%
2. Płynność i finansowanie	15%
2.1. LCR	5%
2.2. NSFR	10%
3. Jakość aktywów	12,5%
3.1. Wskaźnik NPL	12,5%
4. Model biznesowy i zarządzanie	15%
4.1. TREA/aktywa razem	5%
4.2. RoA	10%
5. Potencjalne straty dla systemu gwarancji depozytów	12,5%
5.1. Depozyty gwarantowane/aktywa wolne od obciążeń	12,5%
Suma	75%

44. Suma minimalnych wag określonych w niniejszych wytycznych dla kategorii ryzyka i podstawowych wskaźników ryzyka wynosi 75% łącznych wag. System gwarancji depozytów powinien rozdzielić pozostałe 25% pomiędzy kategorie ryzyka określone w pkt 29.
45. System gwarancji depozytów powinien przeznaczyć elastyczne 25% wag przez ich podział pomiędzy dodatkowe wskaźniki ryzyka lub przez zwiększenie minimalnych wag podstawowych wskaźników ryzyka. Waga żadnego wskaźnika nie powinna być większa niż 25%.
46. W przypadku niewykorzystania wskaźnika podstawowego system gwarancji depozytów powinien przypisać pozostałemu wskaźnikowi podstawowemu z tej samej kategorii ryzyka pełną wagę minimalną dla tej kategorii ryzyka.

47. Jeśli w danej kategorii jest tylko jeden wskaźnik podstawowy i ten wskaźnik podstawowy nie jest wykorzystywany, system gwarancji depozytów powinien zastąpić go wskaźnikiem zastępczym o takiej samej minimalnej wadze co wskaźnik podstawowy.
48. Dla każdego wskaźnika ryzyka system gwarancji depozytów powinien przypisać jedną wagę i stosować tę samą wagę dla wszystkich instytucji członkowskich.

(iii) Indywidualne wskaźniki ryzyka (IRS)

49. Dla każdej wartości wskaźnika ryzyka system gwarancji depozytów powinien przypisać indywidualny wskaźnik ryzyka (IRS) w zakresie od 0 do 100, gdzie 0 oznacza najniższe ryzyko, a 100 najwyższe ryzyko. Do celów obliczania każdego IRS system gwarancji depozytów może zastosować metodę „koszyków” lub „skali ruchomej”.
50. Systemy gwarancji depozytów powinny wykorzystywać ocenę ekspercką w celu kalibracji progów, ale w każdym przypadku powinny przestrzegać następujących minimalnych progów:
- W przypadku wskaźnika dźwigni, współczynnika kapitału podstawowego Tier I, wskaźnika pokrycia płynności oraz wskaźnika stabilnego finansowania netto, jeżeli wartość wskaźnika instytucji członkowskiej jest niższa niż obowiązujący minimalny wymóg regulacyjny zgodnie z art. 92 ust. 1, art. 412 i 413 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wówczas odpowiedni wskaźnik IRS powinien wynosić 100.
 - W przypadku współczynnika pokrycia kapitałowego, jeżeli wartość wskaźnika instytucji członkowskiej jest niższa niż 100%, to odpowiedni IRS powinien wynosić 100.
 - W przypadku łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko/współczynnika aktywów razem oraz wskaźnika depozytów gwarantowanych/aktywów wolnych od obciążeń, jeżeli wartość wskaźnika instytucji członkowskiej jest wyższa niż 100%, wówczas odpowiedni IRS powinien wynosić 100.

Metoda „koszyków” dla IRS

51. W metodzie „koszyków” dla danego wskaźnika ryzyka system gwarancji depozytów określa stałą liczbę klas ryzyka (koszyków), przy czym minimum wynosi dwa koszyki. System gwarancji depozytów powinien określić liczbę koszyków, aby odzwierciedlić różne poziomy ryzyka stwarzanego przez instytucje członkowskie (np. wysokie, średnie, niskie ryzyko) oceniane na podstawie odpowiedniego wskaźnika ryzyka.
52. Dla każdego koszyka wskaźnika ryzyka „j” system gwarancji depozytów powinien określić górną i dolną granicę wartości „A” wskaźnika ryzyka w taki sposób, aby instytucje członkowskie o podobnym poziomie ryzyka były grupowane w tym samym koszyku. System gwarancji depozytów powinien określić granice koszyków w ujęciu względnym lub bezwzględnym, przy czym:

- a. W przypadku stosowania metody względnej system gwarancji depozytów powinien równomiernie rozdzielać instytucje członkowskie pomiędzy koszyki. System gwarancji depozytów określa granice koszyków po ustaleniu wartości „A” wskaźnika ryzyka instytucji członkowskich w tym samym koszyku.
 - b. Stosując metodę bezwzględną, system gwarancji depozytów powinien określić granice przedziałów, aby odzwierciedlić fakt, że wszystkie wartości „A” wskaźnika ryzyka w tych granicach reprezentują podobny poziom ryzyka i że wszystkie instytucje członkowskie o podobnym poziomie ryzyka trafiają do tego samego koszyka.
53. System gwarancji depozytów powinien określić liczbę i granice koszyków, aby zapewnić wystarczające i znaczące zróżnicowanie instytucji członkowskich. System gwarancji depozytów powinien unikać kalibrowania liczby i granic w taki sposób, aby instytucje członkowskie, pomimo znacznych różnic w poziomach ryzyka mierzonych danym wskaźnikiem ryzyka, były klasyfikowane do tego samego koszyka.
54. System gwarancji depozytów nie powinien ustalać górnej granicy dla najwyższego koszyka i nie powinien ustalać dolnej granicy dla najniższego koszyka.
55. Dla każdego koszyka wskaźnika ryzyka system gwarancji depozytów powinien przypisać odpowiedni IRS. System gwarancji depozytów powinien przypisać IRS w wysokości 100 do najbardziej ryzykownego koszyka i IRS w wysokości 0 do najmniej ryzykownego koszyka. System gwarancji depozytów może odstąpić od tej zasady w przypadku wskaźników ryzyka, które mogą mieć tylko dwie możliwe wartości, a jedna z nich stanowi średni poziom ryzyka. Jeżeli system gwarancji depozytów zdecyduje się skorzystać z tej możliwości, wówczas powinien przypisać IRS w wysokości 50 do koszyka reprezentującego średni poziom ryzyka, natomiast IRS przypisany do drugiego koszyka powinien wynosić 100 lub 0.

Metoda „skali ruchomej” dla IRS

56. W ramach tej metody dla każdej instytucji „I” i dla każdego wskaźnika ryzyka „j” system gwarancji depozytów powinien obliczać IRS na podstawie wartości „A” wskaźnika ryzyka. System gwarancji depozytów powinien określić górną granicę „ a_j ” i dolną granicę „ b_j ” dla każdego wskaźnika. Jeżeli wartość wskaźnika mieści się między określonymi granicami, system gwarancji depozytów powinien przypisać wartość IRS od 0 do 100 zgodnie z następującymi dwoma wzorami:
- a. Jeżeli wyższa wartość wskaźnika wskazuje na wyższe ryzyko, a wskaźnik znajduje się powyżej górnej granicy „ a_j ”, system gwarancji depozytów powinien ustalić wartość IRS na poziomie 100. Podobnie, jeżeli wartość wskaźnika jest niższa od dolnej granicy „ b_j ”, system gwarancji depozytów powinien ustalić wartość IRS na poziomie 0. Odpowiedni wzór jest następujący:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 100 & \text{jeśli } A_{ij} > a_j \\ 0 & \text{jeśli } A_{ij} < b_j \\ \frac{A_{ij} - b_j}{a_j - b_j} * 100, & \text{jeśli } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

gdzie j = wskaźnik „j”, wahający się od 1 do „m”.

- b. Analogicznie, jeżeli niższy wskaźnik wskazuje na wyższe ryzyko, a wskaźnik znajduje się poniżej dolnej granicy „b_j”, system gwarancji depozytów powinien ustalić wartość IRS na poziomie 100. Odpowiednio, jeżeli wartość wskaźnika znajduje się powyżej górnej granicy „a_j”, system gwarancji depozytów powinien ustalić wartość IRS na poziomie 0. Odpowiedni wzór jest następujący:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 0 & \text{jeśli } A_{ij} > a_j \\ 100 & \text{jeśli } A_{ij} < b_j \\ \frac{a_j - A_{ij}}{a_j - b_j} * 100, & \text{jeśli } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

57. Dla każdego wskaźnika ryzyka system gwarancji depozytów powinien wyodrębnić górną granicę „a_j” i dolną granicę „b_j” w celu zapewnienia wystarczającego i znaczącego zróżnicowania instytucji członkowskich. System gwarancji depozytów powinien unikać kalibrowania górnej i dolnej granicy w taki sposób, aby wszystkie instytucje członkowskie – pomimo znacznych różnic w obszarze mierzonym danym wskaźnikiem ryzyka – stale znajdowały się poniżej dolnej lub powyżej górnej granicy.

(iv) Agregowanie IRS do ARS

58. Każdy IRS wskaźnika ryzyka „j” dla instytucji „i” należy pomnożyć przez ryzyko IW przypisane do danego wskaźnika ryzyka „j”. Ważone IRS należy następnie zsumować w ARS zgodnie z następującym wzorem:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^m IW_j * IRS_{ij}$$

gdzie:

$$\sum_{j=1}^m IW_j = 100\%$$

(v) Obliczanie ARW na podstawie ARS

59. Dla każdego ARS system gwarancji depozytów powinien przypisać odpowiednią ARW, ustalając progi dla ARW i stosując metodę „koszyków” lub „skali ruchomej”, niezależnie od metody zastosowanej do określenia różnych IRS wskaźników ryzyka.

60. System gwarancji depozytów powinien przyporządkować ARW do ARS w taki sposób, aby możliwe było przyporządkowanie instytucji członkowskich do najniższej i najwyższej ARW oraz wypełnienie różnych klas ryzyka. W szczególności system gwarancji depozytów powinien unikać kalibrowania modelu w taki sposób, aby prawie wszystkie instytucje członkowskie, pomimo znacznie różniących się profili ryzyka, były przypisane tylko do jednej klasy ryzyka (np. klasy ryzyka dla instytucji o średnim profilu ryzyka), a tym samym przypisane do tej samej ARW. Nie oznacza to jednak, że w każdym okresie system gwarancji depozytów powinien koniecznie wykorzystać cały przedział i przypisać instytucje członkowskie do ARW odpowiadającej najniższemu i najwyższemu progom ARW.

Progi dla ARW

61. System gwarancji depozytów powinien ustalić górny próg „ α ” i dolny próg „ β ” ARW, aby odzwierciedlić różnice w ryzyku ponoszonym przez różne instytucje członkowskie.
62. System gwarancji depozytów powinien ustalić górny próg „ α ” ARW pomiędzy 150% a 200%.
63. System gwarancji depozytów powinien ustalić dolny próg „ β ” ARW pomiędzy 50% a 75%.
64. System gwarancji depozytów może ustalić szerszy przedział po uzasadnieniu, że przedział ograniczony do 50%–200% nie odzwierciedla w wystarczającym stopniu różnic w modelach biznesowych i profilach ryzyka instytucji członkowskich oraz że stwarzałaby pokusę nadużycia przez sztuczne grupowanie instytucji członkowskich o bardzo różnych profilach ryzyka.

Metoda „koszyków” dla ARW

65. Jeżeli system gwarancji depozytów stosuje metodę „koszyków”, powinien określić przedziały dla ARS w taki sposób, aby odpowiadały one konkretnej klasie ryzyka (koszykowi), i przypisać ARW do każdego koszyka według następującego wzoru:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{Koszyk_p - 1}{P - 1}\right)}$$

gdzie:

P = łączna liczba koszyków dla ARW;

p = numer koszyka, zaczynając od 1 (najniższy możliwy koszyk ryzyka) i kończąc na P (najwyższy możliwy koszyk ryzyka);

$\beta = ARW(1)$, tj. pożądana wartość ARW odpowiadająca koszykowi 1 (dolna granica); oraz

$\alpha = ARW(N)$, tj. pożądana wartość ARW odpowiadająca koszykowi P (górna granica).

66. System gwarancji depozytów powinien ustalić liczbę koszyków „P” proporcjonalnie do liczby i różnorodności instytucji członkowskich. System gwarancji depozytów powinien jednak ustalić co najmniej cztery koszyki „P”. System gwarancji depozytów powinien ustalić co najmniej jeden koszyk dla instytucji członkowskich o średnim ryzyku, co najmniej jeden koszyk dla instytucji o niskim ryzyku i co najmniej dwa koszyki dla instytucji o wysokim ryzyku.

Metoda „skali ruchomej” dla ARW

67. Jeżeli system gwarancji depozytów stosuje metodę skali ruchomej, powinien przypisać każdemu ARS odpowiednią ARW według następującego wzoru:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i}{100}\right)}$$

gdzie:

ARS instytucji „I” może przyjąć dowolną wartość mieszczącą się w przedziale od 0 do 100;

$\beta = ARW(0)$, tj. pożądana wartość ARW odpowiadająca wartości ARS wynoszącej 0 (dolna granica); oraz

$\alpha = ARW(100)$, tj. pożądana wartość ARW odpowiadająca wartości ARS wynoszącej 100 (górną granicą).

68. W ramach tej metody ARW związana z ARS wzrasta w sposób wykładniczy do górnej granicy „ α ” i dolnej granicy „ β ”. W przypadku danej instytucji, w przypadku której ARS wynosi 100 (najwyższy wynik ryzyka), odpowiednią wagą ryzyka będzie „ α ”, czyli najwyższa waga ryzyka. Podobnie, jeżeli ARS wynosi 0, odpowiednią wagą ryzyka będzie „ β ”, czyli najniższa waga ryzyka.

69. W przypadku, gdy rozkład ARS instytucji członkowskich systemu gwarancji depozytów obejmuje tylko częściowy zakres możliwych ARS, zamiast pełnego zakresu od 0 do 100, system gwarancji depozytów może odzwierciedlić tę sytuację, decydując się na zastosowanie progu „ γ ” ARS wyższego niż 0 i progu „ δ ” niższego niż 100. W takim przypadku ARS mniejszy lub równy „ γ ” powinien mieć przypisaną ARW o wartości „ β ”, a ARS większy lub równy „ δ ” powinien mieć przypisaną ARW o wartości „ α ”. Odpowiedni wzmocniony wzór jest następujący:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i - \gamma}{\delta - \gamma}\right)}$$

gdzie:

$0 < \gamma < \delta < 100$;

γ jest dolnym progiem ARS przekładającym się na najniższą ARW β ; oraz

δ jest rzeczywistym górnym progiem ARS przekładającym się na najwyższą ARW α .

70. System gwarancji depozytów powinien ustalić progi „ γ ” i „ δ ”, tak aby ARS żadnej instytucji członkowskiej nie przekroczył wartości „ δ ” lub nie spadł poniżej poziomu „ γ ” w momencie kalibracji.

4.6. Opcjonalne zmiany we wzorze wyliczenia

71. System gwarancji depozytów może zmienić wzór wyliczenia w sekcji 4.1 niniejszych wytycznych w sposób opisany poniżej.

(i) Minimalna składka

72. System gwarancji depozytów może zobowiązać instytucje członkowskie do wpłacania minimalnej składki (MC) niezależnie od wysokości ich gwarantowanych depozytów, stosując jeden z następujących zmienionych wzorów wyliczenia indywidualnych składek:

- a. W przypadkach gdy system gwarancji depozytów wymaga od instytucji członkowskich, aby oprócz składki uzależnionej od ryzyka wpłacać część swoich całkowitych składek okresowych w formie składki minimalnej:

$$C_i = MC + (CR_{MC1} * ARW_i * CD_i * \mu)$$

gdzie:

MC= minimalna składka, która jest taka sama dla wszystkich instytucji członkowskich; oraz

$$CR_{MC1} = \frac{\text{okresowy poziom docelowy} - n * MC}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

- b. W przypadkach gdy system gwarancji depozytów wymaga od instytucji członkowskich wniesienia składki uzależnionej od ryzyka lub składki minimalnej, w zależności od tego, która z nich jest wyższa:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR_{MC2} * ARW_i * CD_i * \mu^*)\}$$

gdzie:

MC = minimalna składka, która jest taka sama dla wszystkich instytucji członkowskich;

x = liczba instytucji, które powinny wpłacać jedynie minimalną składkę. Metoda oznaczania x jest opisana w załączniku 1;

$$CR_{MC2} = \frac{\text{okresowy poziom docelowy} - x * MC}{\sum_{i=x+1}^n CD_i}$$

and

$$\mu^* = \frac{\sum_{i=x+1}^n CD_i}{\sum_{i=x+1}^n (ARW_i * CD_i)}$$

73. Przy ustalaniu minimalnej składki system gwarancji depozytów powinien zwrócić należytą uwagę na ryzyko pokusy nadużycia związane z ustalaniem stałych składek oraz ryzyko tworzenia barier dla wejścia na rynek usług bankowych.

(ii) Wykorzystanie funduszy systemu gwarancji depozytów do zapobiegania upadłościom

74. W przypadku gdy państwo członkowskie zezwala systemowi gwarancji depozytów, w tym instytucjonalnemu systemowi ochrony uznanemu urzędowo za system gwarancji depozytów, na wykorzystanie dostępnych środków finansowych na środki alternatywne w celu zapobieżenia niewypłacalności instytucji kredytowej, taki system gwarancji depozytów może uwzględnić dodatkowy czynnik w swoich własnych obliczeniach opartych na analizie ryzyka na podstawie łącznej kwoty ekspozycji instytucji na ryzyko. W takim przypadku system gwarancji depozytów powinien zastosować następujący zmieniony wzór wyliczenia:

$$C_i = CR * ARW_i * (CD_i + TREA_i) * \mu^{**}$$

gdzie:

$TREA_i$ = kwota łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji „i”; oraz

$$\mu^{**} = \frac{\sum_{i=1}^n (CD_i)}{\sum_{i=1}^n (ARW_i * (CD_i + TREA_i))}$$

75. Zanim system gwarancji depozytów będzie mógł wprowadzić dodatkowy czynnik, właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem powinien ocenić, w ramach zatwierdzania metody wyliczenia, czy jego wprowadzenie jest współmierne do ryzyka konieczności interwencji w celu zapobieżenia upadkowi instytucji poza ochroną gwarantowanych depozytów.

(iii) Metoda wyliczania składek oparta na „zapasach” składek

76. W przypadku gdy właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem zezwala systemowi gwarancji depozytów na zastosowanie metody naliczania składek opartej na „zapasie” składek zamiast metody naliczania składek od „przepływów” składek, system gwarancji depozytów powinien zastosować następujący wzór obliczeń zamiast wzoru opisanego w pkt 14:

$$C_i = CR_{oparta\ na\ zapasach} * ARW_i * CD_i * \mu - \sum\ netto\ C_i\ z\ poprzednich\ okresow$$

gdzie:

$CR_{oparta\ na\ zapasach}$ = stopa składki opartej na zapasach (identyczna dla wszystkich instytucji członkowskich w danym okresie)

$\sum\ netto\ C_i\ z\ poprzednich\ okresow$ = suma składek instytucji członkowskiej „i” za poprzednie okresy po odliczeniu wszelkich korekt.

77. Aby obliczyć $CR_{oparta\ na\ zapasach}$, system gwarancji depozytów powinien stosować pkt 15, ale powinien zmienić pkt 16 w następujący sposób, gdzie mianownik musi wynosić co najmniej 1:

(minimalny) okresowy poziom docelowy =

(minimalny) poziom docelowy w oparciu o zapasy dla bieżącego okresu =

$$\frac{\text{minimalny poziom docelowy} - \text{kwalifikowane dostępne środki finansowe (KDŚF)}}{\text{pozostała liczba okresów do osiągnięcia minimalnego poziomu docelowego}} + \text{KDŚF}$$

zgodnie z art. 10(2)dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów

78. Suma składek netto z poprzednich okresów wszystkich (n) banków będących członkami systemu gwarancji depozytów powinna być równa KDŚF systemu gwarancji depozytów:

$$\sum_{i=1}^n \sum \text{netto } C_i \text{ ze wszystkich poprzednich okresów} = \text{KDŚF}$$

79. System gwarancji depozytów powinien ustalić sumę poprzednich składek instytucji członkowskiej „i” albo dla wszystkich poprzednich okresów, albo dla odpowiedniego okresu, dla którego system gwarancji depozytów jest w stanie ustalić poprzednie składki wszystkich instytucji członkowskich, albo według odpowiedniego wskaźnika zastępczego, który odzwierciedla poprzednie składki instytucji członkowskiej „i”. Dla każdej instytucji członkowskiej „i” system gwarancji depozytów powinien policzyć sumę poprzednich składek po odjęciu korekt wynikających np. z interwencji systemu gwarancji depozytów lub odzyskanych środków, tak aby przestrzegać postanowień pkt 78.
80. Właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem może zażądać od systemu gwarancji depozytów zastąpienia ARW_i i CD_i we wzorze określonym w pkt 76 średnią (ważoną) ARW_i oraz średnią (ważoną) CD_i z kilku okresów. W takim przypadku system gwarancji depozytów powinien wybrać liczbę okresów, z których zostanie wyliczona średnia, aby uniknąć dużych wahań w składkach instytucji członkowskich. Ten wymóg nie zwalnia systemu gwarancji depozytów z obowiązku osiągnięcia minimalnego poziomu docelowego zgodnie z terminami określonymi w art. 10 ust. 2 akapit pierwszy i trzeci dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów.

4.7. Kalibracja metody wyliczania i jej regularny przegląd

81. System gwarancji depozytów powinien skalibrować metodę wyliczania na podstawie oceny ekspertów, biorąc pod uwagę charakterystykę krajowego sektora bankowego oraz stopień heterogeniczności instytucji członkowskich. Kalibracja metody wyliczania obejmuje:
- wybór wskaźników ryzyka;
 - wagi wskaźników ryzyka;

- c. górne i dolne granice IRS;
 - d. metodę wyliczania IRS;
 - e. progi ARW;
 - f. metodę wyliczania ARW;
 - g. zastosowanie opcjonalnych zmian wzoru wyliczania.
82. System gwarancji depozytów powinien uwzględniać w składce każdej instytucji członkowskiej, a tym samym w kalibracji metody wyliczania, zwiększoną odpowiedzialność ponoszoną przez system gwarancji depozytów w wyniku uczestnictwa członka, związaną z:
- a. prawdopodobieństwem interwencji systemu gwarancji depozytów;
 - b. potencjalnymi stratami dla systemu gwarancji depozytów wynikającymi z jego interwencji w ujęciu netto, po ewentualnym odzyskaniu środków z masy upadłościowej upadłej instytucji.
83. System gwarancji depozytów powinien dostosować zachęty wynikające z metody wyliczania do wymogów ostrożnościowych.
84. System gwarancji depozytów powinien uwzględniać krajowe praktyki w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości.
85. System gwarancji depozytów powinien skalibrować wszystkie elementy metody wyliczania, aby były zgodne z odpowiednimi danymi historycznymi. W tym celu dane historyczne powinny obejmować: (i) dane dotyczące upadłości instytucji, interwencji systemów gwarancji depozytów, działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środków podjętych przez inne organy publiczne w celu zapobieżenia upadłości; oraz (ii) dane dotyczące strat netto lub stopy odzysku systemów gwarancji depozytów z takich zdarzeń.
86. Właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem powinien regularnie – co najmniej raz na 5 lat i przed regularnym pięcioletnim przeglądem niniejszych wytycznych – porównywać wyniki uzyskane przy stosowaniu metody wyliczania z odpowiednim punktem odniesienia dla ich oceny ryzyka, na przykład z oceną ryzyka przeprowadzoną w ramach procesu przeglądu i oceny nadzorczej. To porównanie powinno być dokonane w sposób całościowy. Właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem powinien poinformować EUNB o całościowym wyniku tego porównania i zauważonych rozbieżnościach.
87. System gwarancji depozytów powinien dokonywać przeglądu i w razie potrzeby ponownej kalibracji wszystkich elementów metody wyliczania – co najmniej raz na 5 lat i po regularnym pięcioletnim przeglądzie niniejszych wytycznych – w celu zapewnienia, że skuteczność metody wyliczania jest wystarczająco wrażliwa na ryzyko i że zapewnia ona wystarczające rozróżnienie

ryzyka instytucji członkowskich. Zmiany w zakresie przekazywania danych, zmiany regulacyjne lub instytucjonalne powinny również powodować sprawdzanie i weryfikację działania modelu.

4.8. Aktualizacja lub korekta składek

88. W przypadku gdy system gwarancji depozytów musi skorygować już zapłacone składki okresowe instytucji członkowskich, na przykład z powodu aktualizacji wskaźników niektórych instytucji członkowskich w celu skorygowania błędów księgowych, system gwarancji depozytów powinien mieć możliwość odliczenia tej korekty od następnej należnej składki okresowej, zamiast konieczności ponownego zwracania i podwyższania poprzednich składek.

4.9. Gromadzenie danych

89. System gwarancji depozytów powinien posiadać odpowiednie systemy gromadzenia wszystkich informacji niezbędnych do wyliczania składek każdej instytucji członkowskiej. W przypadkach gdy system gwarancji depozytów nie zbiera informacji bezpośrednio od instytucji członkowskich, lecz polega na informacjach dostarczanych przez właściwe lub wyznaczone organy, należy wprowadzić przepisy ustawowe lub dokonać formalnych uzgodnień, aby informacje wymagane przez system gwarancji depozytów w celu zarządzania składkami były gromadzone i przekazywane w odpowiednim czasie.

90. W celu wyliczania składek system gwarancji depozytów powinien korzystać z informacji, które już posiada lub których właściwe organy zażądały od instytucji członkowskich w ramach ich obowiązków sprawozdawczych. System gwarancji depozytów powinien zachować równowagę między wymaganiami informacji niezbędnych do obliczenia składek a unikaniem nadmiernej uciążliwych wniosków o udzielenie informacji kierowanych do instytucji członkowskich.

91. System gwarancji depozytów powinien wymagać danych, które nie są jeszcze regularnie przekazywane, tylko wtedy, gdy takie dane są potrzebne do określenia ryzyka, jakie instytucje członkowskie stanowią dla systemu gwarancji depozytów.

4.10. Przejrzystość i poufność danych

92. System gwarancji depozytów powinien podać do publicznej wiadomości co najmniej opis metody wyliczania i parametry wzoru wyliczania, w tym wskaźniki ryzyka, ale niekoniecznie ich odpowiednie wagi.

93. System gwarancji depozytów powinien udostępniać wyniki klasyfikacji ryzyka i jej składniki dla danej instytucji członkowskiej tej instytucji członkowskiej, ale nie publicznie.

94. System gwarancji depozytów powinien zachować w tajemnicy informacje wykorzystywane do wyliczania składek, które to informacje nie są w inny sposób ujawniane publicznie.

4.11. Zatwierdzenie metody wyliczania

95. Przed pierwszym wdrożeniem metody wyliczania system gwarancji depozytów powinien uzyskać zgodę właściwego organu we współpracy z organem wyznaczonym. System gwarancji depozytów powinien uzyskać przedłużenie zatwierdzenia przez właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem z częstotliwością, którą właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem uzna za stosowną, a w każdym razie przed wprowadzeniem jakichkolwiek istotnych zmian do już zatwierdzonej metody wyliczania. System gwarancji depozytów powinien co roku informować właściwy organ i wyznaczony organ o nieistotnych zmianach w metodzie wyliczania.

Załącznik 1 – Metoda ustalania x na potrzeby wyliczania minimalnych składek

1. Poniższa metoda opisuje sposób ustalania „x” na potrzeby wyliczania stopy składki minimalnej zgodnie z pkt 72b.
2. Po pierwsze, system gwarancji depozytów powinien uszeregować wszystkie instytucje członkowskie w kolejności rosnącej według iloczynu ich ARW i depozytów gwarantowanych $ARW_i * CD_i$. Kolejność ich pozycji jest opisana za pomocą wskaźnika „r”. Instytucja członkowska o najmniejszej pozycji $ARW_i * CD_i$ ma rangę $r=1$, a instytucja członkowska o największej pozycji $ARW_i * CD_i$ ma rangę $r=n$.
3. Po drugie, dla każdej instytucji członkowskiej system gwarancji depozytów powinien oddzielnie obliczyć składkę tymczasową $tymczasowaC_r$ według następującego wzoru:

$$tymczasowaC_r = \frac{\text{okresowy poziom docelowy} - (r - 1) * MC}{\sum_{i=r}^n ARW_i * CD_i} * ARW_r * CD_r$$

4. Po trzecim, system gwarancji depozytów powinien porównać pozycję $tymczasowaC_r$ każdej instytucji członkowskiej z minimalną składką MC. Następnie powinien policzyć liczbę „x” instytucji, które powinny płacić jedynie składkę minimalną MC, tj. $tymczasowaC_r \leq MC$.
5. Po czwartym, system gwarancji depozytów powinien zastosować określoną liczbę „x” instytucji płacących minimalną składkę we wzorach z pkt 72b.